

**ERDOĞAN
OĞULTEKİN**

**Heidi'ye
Ne Oldu?**

Eksik Parça Yayınları

Heidi'ye Ne Oldu?

Yazan: Erdoğan Oğultekin

Metin ve İllüstrasyonlar © Eksik Parça, 2026

Yayın Yönetmeni: **Asiye Ademir**

Editör: **Alkım Özalp**

Resimleyen: **Erdoğan Oğultekin**

Son Okuma: **Sakine Yalçın**

Kapak Uygulama ve Sayfa Tasarımı: **Esratur Gelbal**

Baskı ve Cilt: **Matsis Matbaa Hizmetleri**

Tevfikbey Mahallesi Dr. Ali Demir Caddesi No: 51 34290

Sefaköy/İSTANBUL

Tel: (0212) 624 21 11

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 40882

MATBAA SERTİFİKA NO: 75309

1. Baskı: Mart 2026

ISBN: 978-625-8600-11-7

Bu eserin Türkçe yayın hakları Eksik Parça Yayınları'na aittir.

Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

 [instagram.com/eksikparcayayinlari](https://www.instagram.com/eksikparcayayinlari)

 [facebook.com/eksikparcayayinlari](https://www.facebook.com/eksikparcayayinlari)

 [youtube.com/user/eksikparca1](https://www.youtube.com/user/eksikparca1)

 [tiktok.com/eksikparcayayinlari](https://www.tiktok.com/eksikparcayayinlari)

 [x.com/eksikparcayayin](https://www.x.com/eksikparcayayin)

www.eksikparca.com

Genel Dağıtım: **İKİ A YAYINCILIK VE DAĞITIM HİZMETLERİ A.Ş.**

Gülbahar Mah. Elif Sok. No: 4/A Mecidiyeköy/İstanbul

Tel: 0(212) 272 45 46 | Fax: 0(212) 272 45 55

www.ikiyayincilik.com.tr

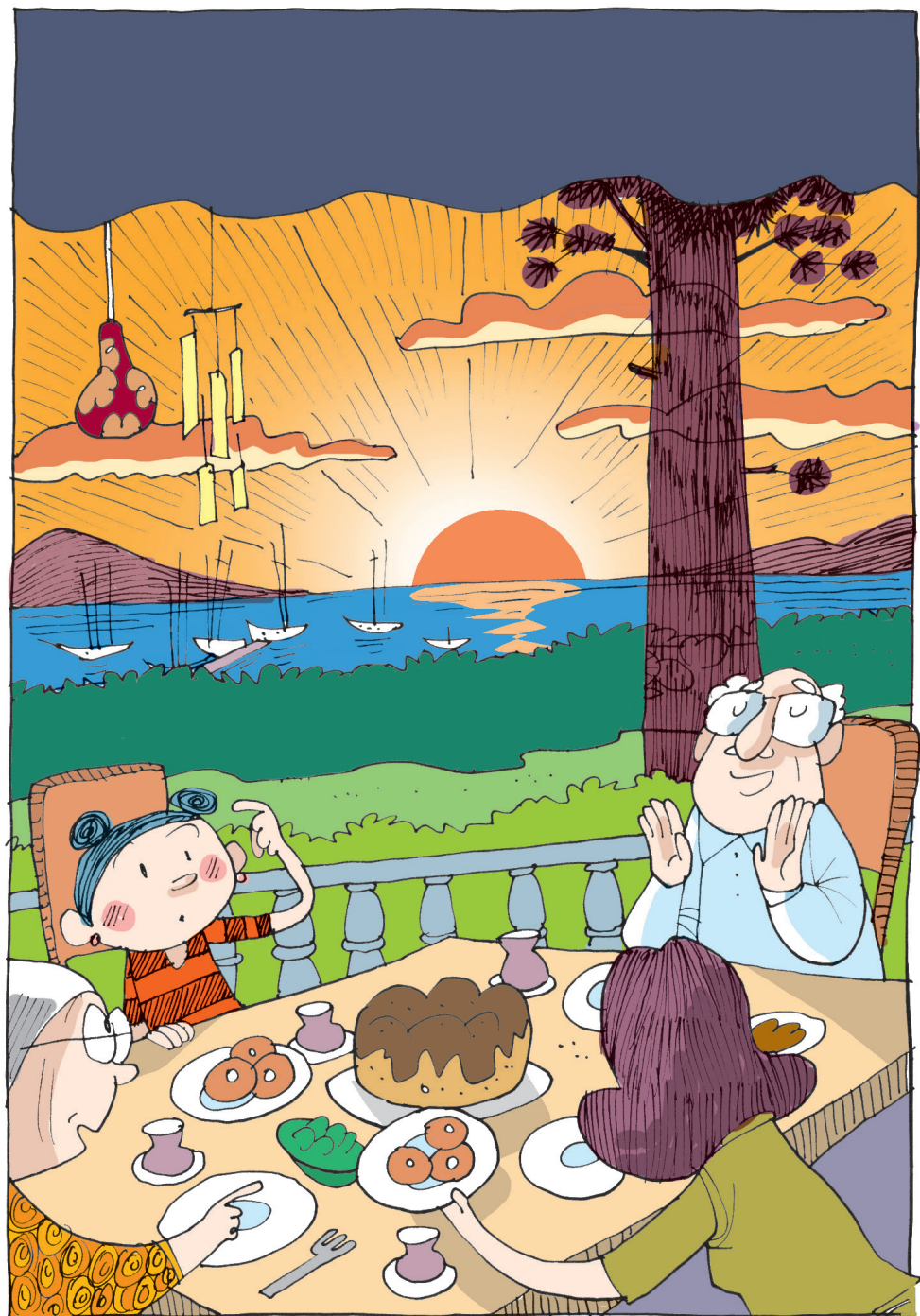
ERDOĞAN OĞULTEKİN

İzmit'te doğdu. 4 yaşında çizmeye başladı. 5 yaşında okuma-yazmayı çizgi romanlardan öğrendi. 11 yaşında ilk karikatürü yayımlandı. Üniversitede gazetecilik okudu. *Gırgır* ve *Fırt* dergilerinde çalıştı. Ulusal gazete ve dergilere illüstrasyonlar ve günlük bant karikatürler çizdi. 50'ye yakın kitabı çeşitli yayınevlerinden yayımlandı. 600'e yakın çocuk kitabı resimledi. Karikatür yarışmalarında yirmiye yakın ödül kazandı. Artık sadece çocuklar için kitaplar yazıp resimliyor. Çocuk dergilerinde yarattığı karakterlerin maceralarını çizmeye devam ediyor.

İÇİNDEKİLER

HEİDİ'YE NE OLDU?	7
TEBDİLİ KIYAFET	25
ADEM NEREYE GİTTİ?	33
HA POŞET, HA AHTAPOT!	45
ARKADAŞIM YILDIZ	49
FİLOLOJİ MEZUNU FİL JUMBO	55
TARZAN	63
UZAYLI DAMAT	67
BU BİR DEDEKTİFLİK ÖYKÜSÜDÜR	73
SALÇALI EKMEK	81

HEİDİ'YE NE OLDU?

Hüseyin Bey, her öğleden sonra yaptığı gibi “Şöyle bir çıkıp dolaşayım, belki bir şeyler alırım,” diyerek ayakkabılarını giydi.

Sokaktan geçerken sırasıyla bakkala, manava ve nalbura selam verip hayırlı işler dileyerek çarşıya doğru yürüdü. Çarşıda şöyle bir bakındı, “Ekmeği bizim oradan alırım. Eh, evdekiler de bir şey sipariş etmedi nasılsa,” diyerek ellerini ceketinin cebinden çıkarmadan parka doğru yürüdü; içinden geçip eve dönmeyi planlıyordu. Parkın ortasındaki açıklığa küçük satış yerleri açılmıştı. Bazıları takı, kolye, örgü bebekler, ikinci el plaklar; bazılarıysa eski kitap ve dergi satıyordu.

Uzaktan bakınarak geçti Hüseyin Bey, sonra durup geri döndü. Eski kitapların satıldığı tezgāhın önünde durdu. Beyaz saçlı, yaşılcı satıcı kadına başıyla hafifçe selam verdi. Tozlu, kapağı oldukça yıpranmış bir kitabı eline alıp inceledi, sayfalarını karıştırdı. nn arkasını birkaç kez çevirdi. Ne yazdığını biliyordu; amacı yırtık, eksik sayfa olup olmadığını kontrol etmekte. Kitap *Heidi*’ydi. Őu bildiğimiz, Alp Dağları’nda dedesiyle yaşıyan sevimli küçük kızın maceralarının anlatıldığı *Heidi*.

Elindeki örgüyü örmeye devam eden satıcı kadın “ocukluğumuzun Heidi’si,” dedi.

Hüseyin Bey başını sallayıp “Yaa, ne çok severdik, oban Peter vardı bir de...” dedi.

Satıcı kadın, “Yaaa, çok iyi insanlardı,” diyerek örgüsüne bir ilmek daha attı.

Hüseyin Bey, kadının bunu ciddiyletme söylemesine şaşırp gülümsedi ve kadına kitap için ne kadar istediğini sordu. Parasını ödeyip kitabı aldı. Kitap, ceketinin cebine sığacak kadar küçüktü.

İçinden, *Bu kitap torunumun hoşıuna gidecektir*, diye geçirdi.

Ekmek de alıp döndüğünde evde bir hareketlilik vardı. Birileri devamlı elinde bir şeyle balkona gidip geliyordu. Beş çayı için sofra hazırlanıyordu balkona. Evi cevizli kek kokusu sarmıştı. Fırından yeni çıkan keki masaya Melis'in anneannesi Nursena Hanım getirdi. Melis de elinde koca bir tabak kurabiyeyle geldi. Masa iştah açıcı görünüyordu. Arada Melis, evin emektar kedisi Duman'ı masaya tırmanırken yakalayarak tekrar yere bırakıyordu.

Hüseyin Bey'in sandalyesine oturmasıyla kalkması bir oldu. "Hay Allah!" dedi. "Az daha unutuyordum." Ceketinin cebinden parktaki kadından aldığı kitabı çıkarıp masaya koydu.

Nursena Hanım görür görmez hemen eline alarak kitaba neredeyse sarıldı. "Aaay, çocukluğumun kitabı... *Heidi*. Ne çok severdim bunu. Ama ne kadar eski bir baskıymış, 1969."

Melis, "Ben de bakabilir miyim anneanne?" diye sordu. Kitabı alıp artık sararmış sayfalarını merakla, hızlıca karıştırdı.

"Aaa *Heidi* bu, okumadım ama televizyonda filmini izlemiştim."

Annesi masaya çatalları dizerken yüzünde muzip bir gülümsemeyle, "Evet doğru, ben de hatırladım. Bir Heidi vardı, hâlâ yaşıyor mu acaba?" diye sordu.

Dedesı kendisinden emin bir şekilde, "Heidi yaşıyor, yaşıyor tabii ki," dedi.

Melis'in annesi masadaki tabakları düzenlemeye devam etti. "Sonraaa... Peter vardı. Keçi çobanı Peter. Ne sevimli çocuktu ya..."

Nursena Hanım sandalyesine yerleşti, Hüseyin Beyden önce söze girdi. "Evet, Peter'i hatırlıyorum, keçileri otlatırdı. O ne yapıyor acaba?"

Hüseyin Bey tabaktan aldığı kurabiyeyi ısırmadan önce durdu, bir şeyler söylemek için sabırsızlanıyordu. Biraz düşündü ve aklına gelenleri sıraladı: "Heidi ile Peter, çok sonraları evlendiler, biliyorsun değil mi? Peter'e okuma-yazmayı Heidi öğretmişti ya, sonra Peter okumaya devam etmiş. Hatta üniversiteye bile gitmiş. Hangi bölümü bitirmiş peki?" dedikten sonra elindeki kurabiyenin tamamını ağzına attı.

Nursena Hanım, "Bilmem... Hangi bölümü?" diye sordu.

Hüseyin Bey parmağıyla ağzının dolu olduğunu gösterip, biraz beklemesini istedi. Fakat dayanamayınca ağzı dolu hâlde, "Tabii ki, veterinerlik